

Manuel de Solà-Morales Rubió

Joan Antoni Solans i Huguet

President. secretaria@racba.org

La sobtada mort d'en Manuel impossibilità que es materialitzés l'ingrés que havia adoptat per unanimitat el ple de l'Acadèmia. Manuel de Solà-Morales ha estat l'arquitecte urbanista de major projecció internacional i millor preparació intel·lectual, i per aquest fet requerit des de moltes ciutats europees per demanar-li parer o projectes sobre com encarar la transformació de les seccions de ciutat amb problemes d'obsolescència.

Acabada la carrera a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, va treballar en el despatx de Ludovico Quaroni i en la Graduate School of Architecture de la Universitat de Harvard, Estats Units, de la qual en aquells temps n'era degà en Josep Lluís Sert.

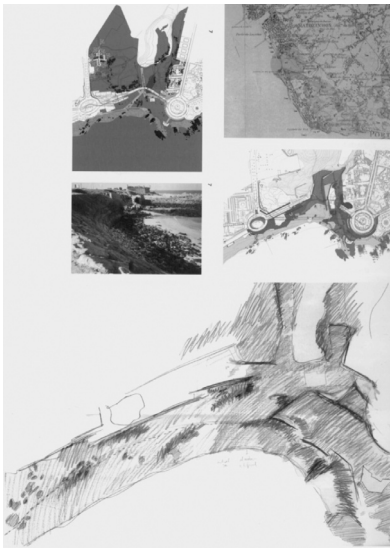
Amb incidència en els planejaments metropolitans de Barcelona dels seixanta, a finals de juny de 1970 dimiteix del càrrec de coordinador de la revisió del pla comarcal de Barcelona per estar en disconformitat amb les grans actuacions urbanístiques urgents, adoptades sense tenir en compte on calien les inversions per resoldre els greus dèficits de la ciutat real. Va crear el Laboratori d'Urbanisme a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, de la qual anys més tard arribarà a ser-ne director. Interessants les direccions de tesi de doctorat de les quals en sortiran les deu lliçons sobre Barcelona, guardonades amb el premi ciutat de Barcelona de 1985; i d'enorme relleu la tasca de preparació d'un estol de deixebles.

A casa nostra projecta la transformació del saló isabelí d'obertura de la ciutat al mar, en el tram del moll de la fusta, projecte desvirtuat ulteriorment per l'ús del Ministeri del pas de la ronda de mar per algunes de les vies del seu projecte; el port de Badalona, sota la lògica de fer-ne un port urbà contra el projecte oficial de dàrsena nàutica, projecte també desvirtuat en la seva ulterior execució; la reordenació del sector de Montigalà a Badalona; sector de la Maquinista i sector de les casernes de Sant Andreu, en curs d'execució. Com arquitecte, en col·laboració amb Rafael Moneo, té la important i notable construcció del complex de l'Illa, a la Diagonal de Barcelona.

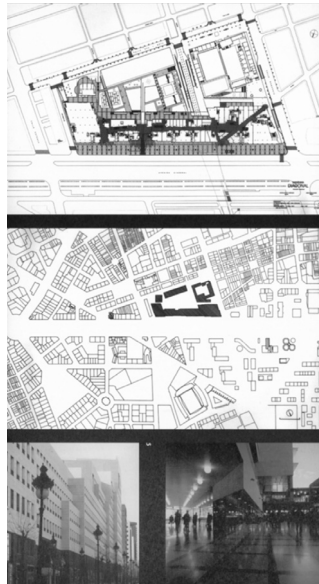
La seva obra –malgrat el temps que prenen les intervencions urbanes– és àmplia, abastant Alcoi, Saint Nazaire, Trieste, Porto, Gènova, Groningen, la Haia, Lovaina, Arnheim, Berlin, Rotterdam, Anvers, Tessalònica i Salzburg. N'oferim una mostra en el seu record.

Com expressava en el llibre testamentari *De cosas urbanas*, publicat per l'editorial Gili, partia de la pell de les ciutats per descobrir les seves estructures profundes, i a partir d'aquestes veure quines intervencions epidèmiques calien per transformar en lloc aquells espais que havien perdut tota mena de significat per als seus ciutadans.

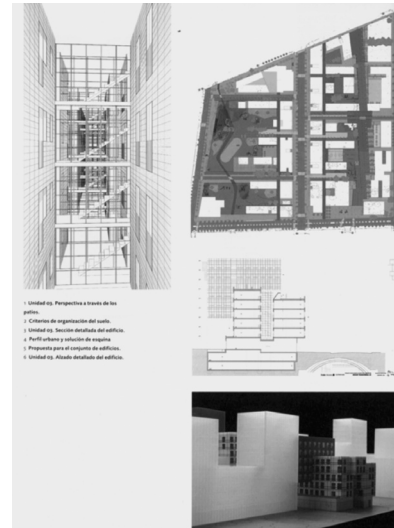
16 de gener de 2013

Proposta per a Porto. "Passeio Atlàntico".

L' "Illa" a la Diagonal. Barcelona.

Proposta per a l'ordenació de les casernes de Sant Andreu.

Proposta per a l'ordenació de l'Alexanderpolder. Rotterdam.

